

## ORTA ÖĞRETİMDE BİREYLERİN UYUM VE UYUMSUZLUĞU ESAS ALINARAK KESİKLİ DİSKRİMİNANT ÇÖZÜMLEMESİNDE BAHADUR MODELLERİ İLE SINIFLANDIRILMASI

**Sema BEHDİOĞLU**

*Dumlupınar Üniversitesi İ.İ.B.Fak. İşletme Bölümü, Kütahya*

---

### ÖZET

İkili değişkenlerden oluşan gözlem vektörlerinin çözümlenmesinde yoğunlaşan çalışmalar yanlış sınıflandırma olasılıklarının minimuma indirgenmesini esas almaktadır. İkili değişkenlerden oluşan gözlem vektörlerinin en az iki grup arasında sınıflandırılması, Kesikli Diskriminant çözümlemesinde birinci derece-ikinci derece-üçüncü derece Bahadur Modellerinin konusunu oluşturmakta ve aynı düşünce etrafında farklı modeller kullanılsa bile hata oranını en aza indirgeyen model tercih edilmektedir.

Bu doğrultuda çalışmanın amacı minimum yanlış sınıflandırma olasılığını ve iki grup arasında en iyi ayırım veya sınıflandırmaya imkan veren, Kesikli Diskriminant çözümlemesinde birinci derece-ikinci derece-üçüncü derece Bahadur Modellerini belirlerken, bireylerin uyum ve uyumsuzluğunu etkileyen faktörlere karşı gelen ikili değişkenlerin oluşturduğu gözlem vektörlerinin gruplara sınıflandırılmasını bir uygulama yardımıyla göstermektir.

### ANAHTAR KELİMELELER

Kesikli Diskriminant Çözümlemesi, Bahadur Modelleri, Bireylerin Uyum ve Uyumsuzluğu

## CLASSIFICATION OF THE INDIVIDUALS WITH BAHADUR MODELS IN DISCRETE DISCRIMINANT ANALYSIS BASED ON THE SOCIAL COMPATIBILITY OF THEM IN SECONDARY EDUCATION

### ABSTRACT

Intensive studies focusing on the analysis of observational vectors containing binary variables are based on reducing the probabilities of misclassification to the minimum. The classification of observational vectors containing binary variables into at least two groups provides a topic for first degree, second degree and third degree Bahadur Models in Discrete Discriminant Analysis and, from this point of view, the model which reduces the error rate to the minimum is preferred although many different models can be used.

The aim of studies in this domain is to demonstrate a classification of observational vectors containing binary variables, which include factors affecting social compatibility of individuals, by the help of an application that provides the minimum misclassification probabilities and the best classification or discrimination between two groups, while stating first degree, second degree and third degree bahadur models in Discrete Discriminant Analysis.

### KEY WORDS

Discrete Discriminant Analysis, Bahadur Models, Social Compatibility of Individuals,

---

### 1.GİRİŞ

Kesikli diskriminant çözümlemesinde ikili değişkenlerden oluşan gözlem vektörleri, temel örneklem sınıflandırma kuralları uygulanarak gruplara atanmakta ve yanlış sınıflandırma olasılıkları hesaplanmaktadır. Cochran, Hopkins (1961) ve Hills (1966; 1967) tarafından yapılan çalışmalarla laboratuvar testlerinde ve nevropati, miyopati gibi iki çeşit zayıf doku rahatsızlıklarının tespitinde kullanılan ikili değişkenlerden oluşan gözlem vektörlerinin sınıflandırılmasında temel örneklem sınıflandırma kuralları açıklanmıştır ( Moore II, 1973, 399; Martin,Bradley,1972, 203-204).

Toplumsal yaşamda büyük rol oynayan bireylerin uyum ve uyumsuzluk kavramlarının duygusal yaşam, sağlık, sosyal uyum ve aile çevresi faktörleri dikkate alınarak ikili değişkenler oluşturulmuş, ikili değişkenlerin 0 veya 1 değerlerini almasıyla elde edilen gözlem vektörlerinin gruplara atanmasıyla bireylerin tutumları belirlenmeye ve grupların genel özelliklerinin açıklığa kavuşturulmasına çalışılmıştır.

## 2. YANLIŞ SINIFLANDIRMA OLASILIKLARINA GENEL YAKLAŞIM

Kesikli diskriminant çözümlemesinde,  $X_1, X_2, \dots, X_p$  değişkenlerinden oluşan p-boyutlu  $S_1, S_2, \dots, S_p$  sonlu sayıda farklı değerleri kapsayan bir uzayda, çok değişkenli bir dağılıma sahip gözlem vektörünü  $\underline{X}=(X_1, X_2, \dots, X_p)$  ile gösterelim.

$\underline{X}$  gözlem vektörünün elemanları ikili değişkenlerden oluşur.  $X_j$ , ( $j=1,2,\dots,p$ ) şeklinde tanımlanan değişkenler  $X_j= 0$  veya 1 değerlerini alır.

p-boyutlu örneklem uzayı  $\mathcal{X}$ ,

$$S = \prod_{j=1}^p S_j \dots\dots\dots (1)$$

değerlerinden oluşur.

Genel olarak  $\Pi_i$  ( $i=1,2$ ) gruplarında  $P(\Pi=\Pi_i) = q_i$ , ( $i=1,2$ ) ön olasılıkları gösterir.  $\Pi_1$  ve  $\Pi_2$  gruplarında sırasıyla çok değişkenli dağılıma sahip koşullu yoğunluk fonksiyonları  $f_1(\underline{X})$ ,  $f_2(\underline{X})$  ve ön olasılıkları  $q_1$ ,  $q_2$  olsun.

$q_1$  ve  $q_2$  ön olasılıkları ile  $\underline{X}$  gözlem vektörünün  $\underline{x}$  değerindeki koşulsuz yoğunluğu,

$$\begin{aligned} g(\underline{x}) &= q_1 f_1(\underline{x}) + q_2 f_2(\underline{x}) \\ &= g_1(\underline{x}) + g_2(\underline{x}) \dots\dots\dots (2) \end{aligned}$$

( $q_1 > 0$ ,  $q_2 > 0$  ve  $q_1 + q_2 = 1$ ) şeklindedir.

$g_1(\underline{x})$  ve  $g_2(\underline{x})$  diskriminant skorlarını gösterir ( Glick, 1973, 243).

İki gruplu problemler için D sınıflandırma kuralı p-boyutlu ( $\mathcal{X}$ ) örneklem uzayında  $D=\langle D_1, D_2 \rangle$  bölgeleri ile tanımlanır. Herhangi bir gözlem birimi  $\underline{X}=\underline{x} \in D_i$  ( $i=1$  veya 2) eşitliğini sağlamasıyla  $\Pi_1$  veya  $\Pi_2$  grubuna atanır.

Yanlış sınıflandırmanın koşullu olasılığı,

$$\begin{aligned} t(D | \underline{X} = \underline{x} \in D_i) &= \sum_D \frac{g_j(\underline{x})}{g(\underline{x})} \\ &= \sum_D \frac{q_j f_j(\underline{x})}{q_1 f_1(\underline{x}) + q_2 f_2(\underline{x})}, \quad i \neq j \dots\dots (3) \end{aligned}$$

ve koşulsuz hata oranı,

$$t(D) = E\{t(D | \underline{X})\} = \sum_{D_1} g_2(\underline{x}) + \sum_{D_2} g_1(\underline{x})$$

$$= \sum_{D_1} q_2 f_2(\underline{x}) + \sum_{D_2} q_1 f_1(\underline{x})$$

..... (4) şeklinde gösterilir ( Dillon, Goldstein, 1978, 306-307).  
 $D_1$  ve  $D_2$  olarak iki bölgeye ayırdığımız  $D$  sınıflandırma kuralı, yanlış sınıflandırmanın koşulsuz olasılığını minimum veya doğru sınıflandırma olasılığını maksimum yaptığında en iyi sonucu verir.  
 Bütün bölgeleri kapsayan  $D$  tanım kümesinde  $t$  bir fonksiyon olup,

$$t(D) = t^* = \inf_{D' \in D} t(D') \quad \text{..... (5)}$$

eşitliğini sağlıyorsa  $D$  sınıflandırma kuralı optimum sonucu verir (Goldstein, Dillon, 1978, 12-14).

Welch (1939), sınıflandırma problemi için konuya temel oluşturacak en iyi  $D^*$  kuralını bulmuş, Hoel ve Peterson (1949)'da yöntem geliştirmeye devam etmişlerdir.

En iyi  $D^*$  kuralı,

$$g_1(\underline{x}) > g_2(\underline{x})$$

$$\frac{f_1(\underline{x})}{f_2(\underline{x})} > \frac{q_2}{q_1} \quad \text{..... (6)}$$

ise  $\underline{x} \in D_1^*$  veya

$$g_1(\underline{x}) < g_2(\underline{x})$$

$$\frac{f_1(\underline{x})}{f_2(\underline{x})} < \frac{q_2}{q_1} \quad \text{..... (7)}$$

ise  $\underline{x} \in D_2^*$  ve

$$g_1(\underline{x}) = g_2(\underline{x})$$

$$\frac{f_1(\underline{x})}{f_2(\underline{x})} = \frac{q_2}{q_1} \dots\dots\dots (8)$$

ise  $\underline{x} \in D_1^*$  yada  $\underline{x} \in D_2^*$  bölgesine rasgele atanarak tanımlanır (Goldstein, Dillon, 1978, 12 ).

### 3. BAHADUR MODELİ

Bahadur (1961)'un önerdiği bu modelde  $2^p$  durum için  $2^p-1$  tane bağımsız parametre söz konusudur.  $\mathcal{X}$  örneklem uzayında  $\underline{X}=(X_1, X_2, \dots, X_p)$  p-boyutlu gözlem vektörünü gösterebiliriz.  $X_j=0$  veya 1 ( $j=1,2,\dots,p$ ) değerlerini alır.

$$\alpha_j = P\{X_j = 1\} = E(X_j) \quad , \quad 0 < \alpha_j < 1 \quad , \dots\dots\dots (9)$$

$$1 - \alpha_j = P\{X_j = 0\} \quad , \quad j = 1, 2, \dots, p \quad \dots\dots\dots (10)$$

değerlerinin bulunmasıyla parametrik tanımlamalara başlanır.  $\alpha_j = E(X_j)$ , i'inci gruptan ( $i=1,2$ )  $X_j$  ( $j=1,2,\dots,p$ ) değişkenleri için beklenen değerleri ifade ederler.

#### 3.1. BİRİNCİ DERECE-İKİNCİ DERECE-ÜÇÜNCÜ DERECE BAHADUR MODELLERİ

$\alpha_j$  beklenen değerler ve  $X_j$  ikili değişkenler ilişkilendirilerek  $Z_j$  dönüşüm değerleri aşağıdaki gibi tanımlanır.

$$Z_j = \frac{X_j - \alpha_j}{\sqrt{\alpha_j(1 - \alpha_j)}} \dots\dots\dots (11)$$

$P_{C_2}$ -tane  $\rho_{jk}$  parametreleri ikinci-dereceden ilişkileri,  $P_{C_3}$ -tane  $\rho_{jkl}$  parametreleri üçüncü-dereceden ilişkileri, ... ,  $P_{C_p}$ -tane  $\rho_{jk\dots p}$  parametreleri p'inci-dereceden ilişkileri ifade eder ve

$$\rho_{jk} = E(Z_j Z_k) \quad , \quad j < k ;$$

$$\rho_{jkl} = E(Z_j Z_k Z_l) \quad , \quad j < k < l \quad ,$$

$$\rho_{jk\dots p} = E(Z_j Z_k \dots Z_p) \dots \dots \dots (12)$$

olarak gösterilir ( Bahadur, 1961, 159-161 ).

Söz konusu  $\rho_{jk}, \rho_{jkl}, \rho_{jk\dots p}$  parametrelerinin toplam sayısı,

$$P_{C_2} + P_{C_3} + \dots + P_{C_p} = 2^p - n - 1 \dots \dots \dots (13)$$

şeklinde hesaplanır.

Marjinal dağılımları aynı olan bağımsız olarak dağılan  $X_j$ , ( $j=1,2,\dots,p$ ) değişkenleri ile  $P_{[1]}(X_1, X_2, \dots, X_p) = P_{[1]}(\underline{X})$  birleşik-olasılık (joint-probability) dağılımı aşağıdaki şekilde ifade edilir ( Goldstein, Dillon, 1978, 20-21 ).

$$P_{[1]}(X_1, X_2, \dots, X_p) = \prod_{j=1}^p \alpha_j^{X_j} (1 - \alpha_j)^{1 - X_j}$$

$$(0 < \alpha_j < 1, j = 1, 2, \dots, p) \dots \dots \dots (14)$$

Bahadur (1961),  $\mathcal{X}$  örneklem uzayında  $\underline{X}=(X_1, X_2, \dots, X_p)$  gözlem vektörü ile  $2^n - n - 1$  tane ilişki parametrelerinin toplamlarından elde edilen  $P(\underline{X})$  düzeltme faktörünü (correction factor) kullanarak,

$$f(\underline{X}) = P(\underline{X}) P_{[1]}(\underline{X}) \dots \dots \dots (15)$$

eşitliğini önermiştir.

Söz konusu eşitlikteki düzeltme faktörü,

$$P(\underline{X}) = 1 + \sum_{j < k} \rho_{jk} Z_j Z_k + \sum_{j < k < l} \rho_{jkl} Z_j Z_k Z_l + \dots$$

$$+ \rho_{12\dots p} Z_1 Z_2 \dots Z_p \dots \dots \dots (16)$$

formülüyle ifade edilir ( Bahadur, 1961, 158-159).

### 3.2. BİRİNCİ DERECE-İKİNCİ DERECE-ÜÇÜNCÜ DERECE BAHADUR MODELLERİNDE SINIFLANDIRMA KURALLARI

$X_j=0$  veya  $1$  ( $j=1,2,\dots,p$ ) değerlerini alarak, ikili değişkenlerden oluşan  $\underline{X}=(X_1,X_2,\dots,X_p)$  p-boyutlu gözlem vektörünün  $\Pi_1$  grubuna veya  $\Pi_2$  grubuna rasgele sınıflandırılması için ikiye ayrılabilir (dichotomous) değişkenler için  $f(\underline{X})$  kesikli dağılımı,

$$f(\underline{X}) = \prod_{j=1}^p \alpha_j^{X_j} (1-\alpha_j)^{1-X_j} \left[ 1 + \sum_{j<k} \rho_{jk} Z_j Z_k + \sum_{j<k<l} \rho_{jkl} Z_j Z_k Z_l + \dots + \rho_{12\dots p} Z_1 Z_2 \dots Z_p \right] \dots \dots \dots (17)$$

şeklinde hesaplanır.

$\rho_{jkl}$  parametrelerinin sıfır eşit olduğunu düşünürsek dağılım fonksiyonu,

$$f'(\underline{X}) = \prod_{j=1}^p \alpha_j^{X_j} (1-\alpha_j)^{1-X_j} \left\{ 1 + \sum_{j<k} \rho'_{jk} Z_j Z_k \right\} \dots \dots \dots$$

... (18)

şeklinde bulunur.

İlişki parametreleri ise,

$$\rho'_{jk} = \frac{\sum \frac{n(\underline{x})}{n} - \alpha'_j \alpha'_k}{S_{jk} \sqrt{\alpha'_j (1-\alpha'_j) \alpha'_k (1-\alpha'_k)}} \dots \dots \dots (19)$$

formülüyle hesaplanır.

Burada  $\alpha'_j$ ,  $X_j$  değişkenlerinin ( $j=1,\dots,p$ ) beklenen değerleri olup,

$$\alpha'_j = \sum \frac{n(\underline{X})}{S_j n} \dots \dots \dots (20)$$

ifadesiyle bulunur.

$S_j$ ,  $X_j=1$  değerini kapsayan gözlem vektörlerinin,  $S_{jk}$  ise  $X_j=1$  ve  $X_k=1$  değerini kapsayan gözlem vektörlerinin kümesini gösterir (Goldstein, Dillon, 1978, 21-22).

$f_1(\underline{X})$  ve  $f_2(\underline{X})$  olasılık dağılımları ve ön olasılıklar dikkate alındığında, gruplara sınıflandırma aşağıdaki gibi yapılabilir (Bahadur, 1961, 182-183 ).

$$\frac{f_1(\underline{X})}{f_2(\underline{X})} > \frac{q_2}{q_1} \text{ ise,..... (21)}$$

$\underline{X}$   $\Pi_1$  grubuna,

$$\frac{f_1(\underline{X})}{f_2(\underline{X})} < \frac{q_2}{q_1} \text{ ise,..... (22)}$$

$\underline{X}$   $\Pi_2$  grubuna ve

$$\frac{f_1(\underline{X})}{f_2(\underline{X})} = \frac{q_2}{q_1} \text{ ise,..... (23)}$$

$\underline{X}$   $\Pi_1$  veya  $\Pi_2$  grubuna, rasgele sınıflandırılır. Sınıflandırma işleminde önemli olan gözlem vektörlerinin en az hata ile gruplara atanmasıdır. En iyi model veya modelleri belirlemede herhangi bir gözlem birimi üzerinde yapılan gözlemlere dayanarak elde edilen gözlem vektörlerinin sınıflandırılmasında yanlış sınıflandırma olasılığının minimum olması gereklidir.

#### 4. UYGULAMA

Kesikli diskriminant çözümlemesinde gözlem vektörlerinin, minimum yanlış sınıflandırma olasılığı ile gruplara sınıflandırılarak, Bahadur Modellerinin karşılaştırılıp incelenmesi amacıyla 1993 yılında tamamlanan yüksek lisans tez çalışmasından yararlanılmıştır ( Behdioğlu, 1993, 58-71 ). Bu çalışmada, orta öğretimde bireylerin kişilik uyum ve uyumsuzluğu esas alınarak 1993 yılında kredi ders geçme sistemine geçmemiş olan Kütahya Lisesi son sınıf öğrencilerine Sosyal Uyum Envanteri uygulanmıştır. Bireylerin kişilik uyum ve uyumsuzluğunu etkileyen faktörler dikkate alınarak ikili değişkenlerden oluşturulan gözlem vektörlerinin minimum yanlış sınıflandırma olasılığı ile gruplara sınıflandırılmasında en iyi sınıflandırmayı veren Bahadur Modellerinin karşılaştırılarak belirlenmesine ve sınıflandırma sonuçlarına göre kız ve erkek gruplarının genel özelliklerinin açıklığa kavuşturulmasına çalışılmıştır.

Bireylerin uyum ve uyumsuzluğunu etkileyen, Sosyal Uyum Envanteri'nin bölümlerini oluşturan, belirleyici nitelik taşıyan faktörler dikkate alınarak oluşturulan ikili değişkenler şu şekildedir.



	$X_1$	:		$X_3$	:	Sosyal
Duygusal Yaşam			Uyum			
1.Uyumlu			1.Uyumlu			
2.Uyumsuz			2.Uyumsuz			
	$X_2$	:	Sağlık	$X_4$	:	Aile
			Çevresi			
1.Uyumlu			1.Uyumlu			
2.Uyumsuz			2.Uyumsuz			

$X_1, X_2, X_3, X_4$  ikili değişkenlerin  $2^p=2^4$  durumu için oluşturulan gözlem vektörlerine karşılık gelen,  $\Pi_1$  ve  $\Pi_2$  gruplarındaki oransal sıklık dağılımları aşağıdaki (Tablo 1)'de verilmektedir.

**Tablo 1: Kız ve Erkek Grupları İçin Birey Sayıları ve Oransal Sıklık Dağılımları**

Oransal	Gözlem Vektörü				KIZ ( $\Pi_1$ )		ERKEK ( $\Pi_2$ )	
	( $X_1$	$X_2$	$X_3$	$X_4$ )	Birey Sayısı	Oransal Sıklık	Birey Sayısı	Sıklık
	1	1	1	1	18	0.15789	15	
0.12931	1	1	1	0	4	0.03508	5	
0.04310	1	1	0	1	4	0.03508	10	
0.08620	1	1	0	0	3	0.02631	14	
0.12068	1	0	1	1	4	0.03508	4	
0.03448	1	0	1	0	3	0.02631	4	
0.03448	1	0	0	1	3	0.02631	7	
0.06034	1	0	0	0	2	0.01754	4	
0.03448	0	1	1	1	7	0.06140	6	
0.05172	0	1	1	0	6	0.05263	4	
0.03448	0	1	0	1	13	0.11403	12	
0.10344	0	1	0	0	10	0.08771	10	
0.08620	0	0	1	1	10	0.08771	4	
0.03448	0	0	1	0	8	0.07017	9	
0.07758	0	0	0	1	10	0.08771	5	
0.04310	0	0	0	0	9	0.07894	3	
0.02586								
	114				116			

Bahadır Modellerinin çözümlemesinde gruptaki birey sayıları birbirine çok yakın olduğu için  $q_1$  ve  $q_2$  ön olasılıkları eşit kabul edilerek temel örneklem sınıflandırma kuralları uygulanmış ve yanlış sınıflandırma olasılıkları buna göre hesaplanmıştır.

#### 4.1. EN UYGUN BAHADUR MODELLERİNİN BELİRLENMESİ

Bahadır modelde ikili değişkenlerin  $2^p$  durumu için  $2^p-1$  parametre bulunmasıyla durum olasılıkları hesaplanmıştır. Bunun için önce,

$$(24) \quad X_j = 1 \quad (j = 1, \dots, p) \quad \text{için,} \quad \alpha'_j = \sum \frac{n(x)}{n} \quad \dots\dots\dots$$

formülü ile beklenen değerler elde edilmiştir.

Örneğin  $\Pi_1$  grubunda  $X_2$  değişkeninin 1 değerini aldığı anda  $\alpha'_2$  beklenen değeri 0.570175438 olarak hesaplanmıştır.  $\alpha'_1$ ,  $\alpha'_3$ ,  $\alpha'_4$  beklenen değerlerde aynı yöntemlerle hesaplanmışlar, daha sonra bu değerler yardımıyla bulunan  $\rho'_{jk}$ ,  $\rho'_{jkl}$ ,  $\rho'_{jklm}$  ilişki parametreleri (Tablo 2)'de gösterilmiştir.

**Tablo 2:**  $\alpha'_j = P\{ X_j = 1 \} = E(X_j)$ , ve  $\rho'_{jk}$ ,  $\rho'_{jkl}$ ,  $\rho'_{jklm}$   
**İlişki Parametreleri**

Parametreler	Grup ( $\Pi_1$ )	Grup( $\Pi_2$ )
$\alpha'_1$	0.35964912	0.54310344
$\alpha'_2$	0.57017543	0.65517241
$\alpha'_3$	0.52631578	0.43965517
$\alpha'_4$	0.60526315	0.54310344
$\rho'_{12}$	0.20761080	0.09918410
$\rho'_{13}$	0.27167175	0.01052005
$\rho'_{14}$	0.15647112	0.06199461

$\rho'_{23}$	0.02801658	-0.12474312
$\rho'_{24}$	0.09635119	0.06277475
$\rho'_{34}$	0.09647574	0.04538653
$\rho'_{123}$	0.16428441	0.16956238
$\rho'_{124}$	0.08352530	-0.07324289
$\rho'_{134}$	0.09584907	0.16109491
$\rho'_{234}$	0.06435680	0.07181787
$\rho'_{1234}$	0.00653119	0.00003250

$\rho'_{jk}$ ,  $\rho'_{jkl}$ ,  $\rho'_{jklm}$  parametrelerinin elde edilmesiyle  $f(\underline{X})$  durum olasılıkları bulunmuştur. (Tablo 3)'de gösterildiği gibi birinci ve ikinci gruplardaki durum olasılıklarının olabilirlik oranının  $q_2/q_1$  değerinden büyük olması halinde  $\Pi_1$  grubuna, aksi takdirde  $\Pi_2$  grubuna sınıflandırma yapılmıştır.

**Tablo 3 : Bahadur Modeli İçin Durum Olasılıkları ve Sınıflandırma Sonuçları**

Gözlem Vektörü							
$(X_1 X_2 X_3 X_4) f'(X = \underline{x}   \Pi_1), f'(X = \underline{x}   \Pi_2), \frac{f'(X = \underline{x}   \Pi_1)}{f'(X = \underline{x}   \Pi_2)}$							
Sınıflandırılan							Grup
1	1	1	1	0.15174	0.10689	1.41948	$\Pi_1$
1	1	1	0	0.04124	0.07598	0.54273	$\Pi_2$
1	1	0	1	0.04124	0.08674	0.47541	$\Pi_2$
1	1	0	0	0.02016	0.11995	0.16808	$\Pi_2$
1	0	1	1	0.04199	0.03767	1.11459	$\Pi_1$
1	0	1	0	0.02016	0.03767	0.53512	$\Pi_2$
1	0	0	1	0.02016	0.05502	0.36642	$\Pi_2$
1	0	0	0	0.02369	0.04148	0.48606	$\Pi_2$
0	1	1	1	0.06755	0.05645	1.19672	$\Pi_1$
0	1	1	0	0.04647	0.03638	1.27739	$\Pi_1$

0	1	0	1	0.11006	0.10665	1.03194	$\Pi_1$
0	1	0	0	0.09462	0.06868	1.37781	$\Pi_1$
0	0	1	1	0.08156	0.03501	2.32961	$\Pi_1$
0	0	1	0	0.07701	0.08175	0.94195	$\Pi_2$
0	0	0	1	0.09387	0.03019	3.10088	$\Pi_1$
0	0	0	0	0.07279	0.03231	2.25276	$\Pi_1$

Üçüncü derece, ikinci derece ve birinci derece Bahadur modelleri,  $\rho'_{jklm}$ ,  $\rho'_{jkl}$ ,  $\rho'_{jk}$  ilişki parametrelerinin sırasıyla sıfıra eşit sayımlarıyla bulunmuştur. Söz konusu modellerde, hesaplanan durum olasılıklarının olabilirlik oranının,  $q_2/q_1$  değerinden büyük veya küçük olması halinde bulunan sınıflandırma sonuçları (Tablo 4), (Tablo 5) ve (Tablo 6)'da sunulmuştur.

**Tablo 4: Üçüncü Derece Bahadur Modeli İçin Durum Olasılıkları ve Sınıflandırma Sonuçları (\*)**

Gözlem Vektörü							
$(X_1 X_2 X_3 X_4) f'(X = \underline{x}   \Pi_1), f'(X = \underline{x}   \Pi_2), \frac{f'(X = \underline{x}   \Pi_1)}{f'(X = \underline{x}   \Pi_2)}$							
Sınıflandırılan							Grup
1	1	1	1	0.15136	0.10689	1.41594	$\Pi_1$
1	1	1	0	0.04161	0.07598	0.54771	$\Pi_2$
1	1	0	1	0.04161	0.08674	0.47975	$\Pi_2$
1	1	0	0	0.01978	0.11995	0.16493	$\Pi_2$
1	0	1	1	0.04161	0.04215	0.98735	$\Pi_2$
1	0	1	0	0.01978	0.01645	1.20216	$\Pi_1$
1	0	0	1	0.01978	0.05502	0.35956	$\Pi_2$
1	0	0	0	0.02407	0.04628	0.04628	$\Pi_2$
0	1	1	1	0.06793	0.05645	1.20342	$\Pi_1$
0	1	1	0	0.04610	0.04965	0.92838	$\Pi_2$
0	1	0	1	0.10750	0.13620	0.78928	$\Pi_2$
0	1	0	0	0.09500	0.06868	1.38324	$\Pi_1$
0	0	1	1	0.08118	0.03501	2.31882	$\Pi_1$
0	0	1	0	0.07670	0.06212	1.23465	$\Pi_1$
0	0	0	1	0.09425	0.67779	0.13905	$\Pi_2$

0 0 0 0 0.07241 0.03230 2.24132  $\Pi_1$

(\*)  $\rho'_{ijklm} = 0$  için gruplara ait durum olasılıkları;

$$f'(\underline{X}) = \prod_{j=1}^P \alpha_j'^{x_j} (1-\alpha_j')^{1-x_j} [1 + \sum_{j < k} \rho'_{jk} Z_j Z_k + \sum \rho'_{jkl} Z_j Z_k Z_l]$$

şeklinde hesaplanır.

**Tablo 5 : İkinci Derece Bahadur Modeli İçin Durum Olasılıkları ve Sınıflandırma Sonuçları (\*)**

Gözlem Vektörü

$$(X_1 X_2 X_3 X_4) f'(\underline{X} = \underline{x} | \Pi_1), f'(\underline{X} = \underline{x} | \Pi_2), \frac{f'(\underline{X} = \underline{x} | \Pi_1)}{f'(\underline{X} = \underline{x} | \Pi_2)}$$

Sınıflandırılan	Grup
1 1 1 1	$\Pi_1$
1 1 1 0	$\Pi_2$
1 1 0 1	$\Pi_2$
1 1 0 0	$\Pi_2$
1 0 1 1	$\Pi_1$
1 0 1 0	$\Pi_2$
1 0 0 1	$\Pi_2$
1 0 0 0	$\Pi_2$
0 1 1 1	$\Pi_1$
0 1 1 0	$\Pi_2$
0 1 0 1	$\Pi_1$
0 1 0 0	$\Pi_1$
0 0 1 1	$\Pi_1$
0 0 1 0	$\Pi_1$
0 0 0 1	$\Pi_1$
0 0 0 0	$\Pi_1$

(\*)  $\rho'_{jkl} = 0$  için gruplara ait durum olasılıkları;

$$f'(X) = \prod_{j=1}^P \alpha_j'^{x_j} (1-\alpha_j')^{1-x_j} [1 + \sum_{j < k} \rho_{jk}' Z_j Z_k]$$

şeklinde hesaplanır.

**Tablo 6 : Birinci Derece Bahadur Modeli İçin Durum Olasılıkları ve Sınıflandırma Sonuçları (\*)**

Gözlem Vektörü				$f'(X = \underline{x}   \Pi_1)$ , $f'(X = \underline{x}   \Pi_2)$ , $\frac{f'(X = \underline{x}   \Pi_1)}{f'(X = \underline{x}   \Pi_2)}$			
Sınıflandırılan				Grup			
1	1	1	1	0.06532	0.08496	0.76885	$\Pi_2$
1	1	1	0	0.04260	0.07147	0.59603	$\Pi_2$
1	1	0	1	0.05879	0.10828	0.54293	$\Pi_2$
1	1	0	0	0.03834	0.09109	0.42089	$\Pi_2$
1	0	1	1	0.04924	0.04471	1.10123	$\Pi_1$
1	0	1	0	0.03211	0.03762	0.85357	$\Pi_2$
1	0	0	1	0.04432	0.05699	0.77764	$\Pi_2$
1	0	0	0	0.02890	0.04794	0.60284	$\Pi_2$
0	1	1	1	0.11631	0.07147	1.62722	$\Pi_1$
0	1	1	0	0.07585	0.06013	1.26147	$\Pi_1$
0	1	0	1	0.10567	0.09109	1.16005	$\Pi_1$
0	1	0	0	0.06882	0.07663	0.89079	$\Pi_2$
0	0	1	1	0.08767	0.03761	2.33069	$\Pi_1$
0	0	1	0	0.05718	0.03164	1.80681	$\Pi_1$
0	0	0	1	0.07891	0.04794	1.64582	$\Pi_1$
0	0	0	0	0.05146	0.04033	1.27588	$\Pi_1$

(\*)  $\rho_{jk}' = 0$  için gruplara ait durum olasılıkları;

$$f'(X) = \prod_{j=1}^P \alpha_j^{x_j} (1 - \alpha_j)^{1-x_j}$$

şeklinde hesaplanır.

Kesikli diskriminant çözümlemesinde en uygun Bahadır Model(ler)i yanlış sınıflandırma olasılıklarının bulunmasıyla belirlenmektedir. (Tablo 3), (Tablo 4), (Tablo 5) ve (Tablo 6)'da sunulan ve temel örneklem sınıflandırma kurallarının uygulanması ile elde edilen sınıflandırma sonuçlarına göre, her model için yanlış sınıflandırma olasılıkları hesaplanmıştır. ( Tablo 7) 'de gösterildiği gibi minimum yanlış sınıflandırma olasılığı Bahadır Modeli'nin uygulanmasıyla bulunmuştur. Birinci derece-ikinci derece-üçüncü derece Bahadır Modellerinde yanlış sınıflandırma olasılıkları artan bir eğilim izlemektedir.

**Tablo 7 : Uygulanan Modellerin Yanlış Sınıflandırma Olasılıkları**

Kesikli Diskriminant Çözümlemesinde Bahadır Modelleri	Yanlış Sınıflandırma Olasılıkları
Bahadır modeli	0.389935
Birinci derece Bahadır modeli	0.408685
İkinci derece Bahadır modeli	0.402715
Üçüncü derece Bahadır modeli	0.434700

Tablo 1'deki sıklık dağılımlarından yararlanarak Bahadır Modeli için yanlış sınıflandırma olasılıkları hesaplaması şu şekildedir.

$$\text{Yanlış Sınıflandırma Olasılığı: } \sum_{D_1} g_2(\underline{x}) + \sum_{D_2} g_1(\underline{x})$$

$$t(D) = \frac{1}{2}(0.12931 + 0.03508 + 0.03508 + 0.02631 + 0.03448 + 0.02631$$

$$+ 0.02631 + 0.01754 + 0.05172 + 0.03448 + 0.10344 + 0.08620$$

$$+ 0.03448 + 0.07017 + 0.04310 + 0.02586)$$

$$= \frac{1}{2}(0.77987) = 0.389935$$

Maksimum yanlış sınıflandırma olasılığı üçüncü derece Bahadur Modelinden elde edilmiştir. Çalışmamızda kullanılan veriler için minimum yanlış sınıflandırma olasılığını veren Bahadur Model'in, en iyi sınıflandırma sonuçlarını verdiğini söyleyebiliriz.

### **SINIFLANDIRMA SONUÇLARINA GÖRE KIZ VE ERKEK BİREYLERDE UYUM VE UYUMSUZLUĞUN YORUMLANMASI**

Çalışmamızda Kütahya Lisesi son sınıf öğrencilerine uyguladığımız Sosyal Uyum Envanteri sonuçlarından elde edilen verilere kesikli diskriminant çözümlemesi Bahadur Modelleri uygulanmıştır. Envanterdeki kişilik uyum ve uyumsuzluğunu etkileyen faktörlerin oluşturduğu bölümlere karşı gelen dört ikili değişkenin değişik durumlarını kapsayan gözlem vektörleri kullanılarak minimum yanlış sınıflandırma olasılığı, Bahadur Modelinden elde edilmiştir. Bu modelin çözümlenmesiyle bulunan gruplara sınıflandırma sonuçları kız ve erkek bireylerin tutumları hakkında bilgi vermektedir. Bu tutumları rast gele seçeceğimiz (1 1 1 1), (1 0 1 1), (1 0 0 0) ve (0 0 1 0) gözlem vektörleri üzerinde açıklayabiliriz.

(1 1 1 1) gözlem vektörü  $\Pi_1$  grubuna sınıflandırılmıştır. Kız bireyler duygusal yaşam, sağlık, sosyal uyum ve aile çevresi ilişkilerinde tam uyumlu görülmektedir.

(1 0 1 1) gözlem vektörü  $\Pi_1$  grubuna sınıflandırılmıştır. Kız bireyler duygusal yaşamla uyumlu görünürken, sağlık sorunları bulunmakta ve sosyal uyumlu, aile çevresi ilişkilerinde uyumlu oldukları görülmektedir.

(1 0 0 0) vektörü  $\Pi_2$  grubuna sınıflandırılmıştır. Erkek bireyler duygusal yaşamla uyumlu görülürken, sağlık sosyal uyum ve aile çevresi ilişkilerinde uyumsuzluk problemleriyle karşılaşmaktadırlar.

(0 0 1 0) vektörü de  $\Pi_2$  grubuna sınıflandırılmıştır. Erkek bireyler sosyal uyum problemlerini çözümlenebilirlerken duygusal yaşam, sağlık ve aile çevresi ilişkilerinde uyumsuzluk problemleri göstermektedirler. Bu sonuçlar söz konusu vektörleri oluşturan sorulara cevap veren bireylerin tutumlarını belirtmekle beraber orta öğretim dönemi bireyleri hakkında bilgiler yansıtmaktadırlar.

Genel olarak bu tutumları özetleyecek olursak kız bireylerin erkek bireylere göre duygusal yaşamla ilgili uyumlarında sorunlarla karşılaştıklarını söyleyebiliriz. Sağlık konusunda tüm bireyler uyumludurlar.



Sosyal uyumlu ilgili olan tutum ve davranışlarda, erkek bireylerde uyumsuzluk göze çarparken kız bireylerin daha uyumlu oldukları gözlenmektedir. Aile çevresi ilişkilerinde ise kız bireyler, erkek bireylere göre uyumludurlar. Özellikle orta öğretim döneminin son yıllarında bireylerin yetişkinlik çağına girmeleri, hayata atılmaları, aile oluşturmaları tutum ve davranışlar üzerinde değişik sorunlar yaratmaktadır. Okul , aile işbirliği ile gerçekleştirilebilecek psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetleri uyum ve uyumsuzluk problemlerine çözümler önermektedirler. Çok iyi örgütlenmiş bu yardım hizmetleri kız ve erkek bireylerin her yaş döneminde, özellikle topluma kazandırılmalarında etkili olmaktadır ( Pressey, Robinson, 1991, 2-3; Sorenson, H. 1968, 56-60 ).

### SONUÇ

Sınıflandırma sonuçlarına göre yanlış sınıflandırma olasılıkları hesaplanmış ve minimum yanlış sınıflandırma olasılığını veren Bahadır Modeli en uygun kesikli diskriminant çözümlemesi modeli olarak belirlenmiştir. Birinci derece-ikinci derece-üçüncü derece Bahadır Modellerinin uygulanmasıyla elde edilen yanlış sınıflandırma olasılıklarına göre üçüncü derece Bahadır Modelinden maksimum yanlış sınıflandırma olasılığı hesaplanmış Bahadır Modeli'nde ikili değişkenlerin,  $2^p$  durumu için oluşturulan 16 gözlem vektöründen 9'zu kız bireylerden oluşan grupta, diğerleri ise erkek bireylerden oluşan gruplarda sınıflandırılmıştır. Envanteri cevaplayan 114 kız bireyden 87'sinin uyum ve uyumsuzluk problemleri (1 1 1 1), (1 0 1 1), (0 1 1 1), (0 1 1 0), (0 1 0 1), (0 1 0 0), (0 0 1 1), (0 0 0 1), (0 0 0 0), vektörlerine göre, 116 erkek bireyde 53'ünün uyum ve uyumsuzluk problemleri de (1 1 1 0), (1 1 0 1), (1 1 0 0), (1 0 1 0), (1 0 0 1), (1 0 0 0), (0 0 1 0) vektörlerine göre açıklanabilir.

Sonuç olarak vurgulamak gerekirse kız bireyler, erkek bireylere göre  $X_1$  ikili değişkeninde uyumsuz,  $X_2$ ,  $X_3$ , ve  $X_4$  ikili değişkenlerinde uyumlu, erkek bireyler ise kız bireylere göre  $X_1$  ve  $X_2$  ikili değişkenlerinde uyumlu,  $X_3$ , ve  $X_4$  ikili değişkenlerinde uyumsuz tutum ve davranışlar göstermektedirler. Ayrıca bireylerin uyum ve uyumsuzluğunu araştırma konusu alınarak belirlediğimiz, en iyi sınıflandırmayı veren Bahadır Modeli ikili değişkenlerin gözlem vektörleri ile değerlendirildiği diğer bilimsel araştırmalarda da, en az iki gruba sınıflandırma yapmak amacıyla başvurulabilecek kesikli diskriminant çözümlemesi modelidir.

**KAYNAKÇA**

**Bahadır, R.R.**(1961). A Representation of the Joint Distribution of Responses to n Dichotomous Items, *Studies in Item Analysis and Prediction*, Stanford University Press., California, 158-159, 182.

**Behdioğlu, Sema.**(1993). *Kesikli Diskriminant Analizi Modelleri ve Bir Uygulama Denemesi*, Anadolu Ü. Fen Bilimleri Enst: (Basılmamış Yüksek lisans tezi)

**Dillon, W.; Goldstein, M.**(1978). On the Performance of Some Multinomial Classification Rules, *Journal of the American Statistical Association*, V. 73, N.362, 306

**Glick, N.**(1973). Sample Based Multinomial Classification, *Biometrics*, 67, 243.

**Goldstein, M.; Dillon, R.** (1978). *Discrete Discriminant Analysis*, John Wiley and Sons, Inc., New York., 12, 20-21.

**Martin, D.C.; Bradley, R. A.** (1972). Probability Models estimation and Classification for Multivariate Dichotomous Populations, *Biometrics*, 28, 230-204.

**Moore II Dan H.**(1973). Evaluation of Five Discrimination Procedures for Binary Variables, *Journal of the American Statistical Association*, Vol. 68, No. 342, 399.

**Pressey Sindy L, Robinson Francis P.** (1991). (Çev. Hasan TAN), *Psikolojik ve Yeni Eğitim I*, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2-3.

**Sorenson, Herbert.** (1968). (Çev. Gültekin YAZGAN), *Eğitim Psikolojisi*, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 56-60.